

Obraz "Goździk" z serii „Kwiaty”

Autor: Alfons Mucha

Miejsce i rok powstania: Paryż 1898

Technika: Litografia barwna

Wymiary: wysokość 108 centymetrów, szerokość 47 centymetrów

Zbiory Muzeum Etnografii i Przemysłu Artystycznego we Lwowie

W centrum, wśród goździków stoi młoda, ciemnowłosa kobieta.

Jej postać wypełnia przestrzeń obrazu.

Uchwycona w półobrocie, głowę odwraca w prawo.

W prawej dłoni, uniesionej na wysokości twarzy, trzyma czerwony goździk.

Dominują ciepłe barwy.

Długie ciemne włosy kobiety, upięte wokół głowy.

Na twarzy delikatny uśmiech.

Kobieta spogląda powłóczytym spojrzeniem przez prawe ramię.

Ubrana jest w długą, brzoskwiniową suknię, odkrywającą ramiona i plecy.

W talii przepasana ozdobnym paskiem.

Na nim zaczepiony tren sukni.

Jej skraj w lewej dłoni kobiety.

Wokół sukni goździki:

białe, jasnożółte i czerwony.

Z lewej brązowy pień bezlistnego drzewa. W tle poświata słoneczna.

W prawym dolnym rogu sygnatura artysty: Mucha podkreślone czarną linią.

Znakiem rozpoznawczym Muchy są grafiki kobiet w stylu belle epoque. Jeden z czołowych przedstawicieli secesji. Twórczość i filozofia Muchy opiera się na przekonaniu, że powinna ona służyć upiększaniu życia człowieka. Sztuka ma być kierowana do przeciętnego człowieka. Kobieta Muchy jest pełna witalności, piękna i optymizmu. Czerwony goździk symbolizuje – podziw, pociąg seksualny, biały – niewinność i kobiecość. Żółty symbolizuje pogardę i ironię.